

[делта те]

Вестник на ЕГ „Пловдив“ и на четвъртото измерение

„Грешка“ или 144 думи,
с които обиждаме > 4стр.

Униформите : черно-бели ,
раирани , с комплект
белезници,верига с
желязна monka, или >5стр.

Живота без(с)порно не е
порно. > doc. 5 стр

>>

deltate@abv.bg
очаква Вашите
мнения , препоръки
хвалби , впечатления ,
желания , пожелания ,
поздравления , усмишки и
критики...

Ликуй народе - само още
срещу още 2 лева получаваме
дългоочакваните вратовръзки
и вратовръзки...

Въпрос на Делта Те :
Къде сме ние ?
//проверете
deltate.hit.bg//

>>
Скандалът - Лоби на Водещ И...
> 3стр .||Жоро||

Павлин Кунчев пред Делта ТЕ -
штимно > 9 стр.<<Hacko>>

Синдром на Придобитата
Интелектуална Недостатъчност :
текст и музика: Жоро > 3стр.

Похвално слово за българската
младеж >8стр. (Док)

14 Февруари на патерици > 5стр.

Синдром на Придобитата Интелектуална Недостатъчност

Ама едно време Маркс наистина е предполагал, че планетата ни съвсем скоро ще се окаже малка за бъдещето развитие на науката и техниката. И тази негова хипотеза днес приема реални размери. Страхът му, като че ли сега се превръща в наш кошмар: прогресът надделява над интелектуалния живот. А човешкият живот бавно се превръща в материална сила. Идва ли всъщност глухото време, в което няма да има кой да чуе гласът на Сент - Езлонери и неговия малък Принц?

И предполагал ли е К.Маркс, че тук в България положението ще бъде утежнено от още един фактор?

ЧАЛГАТА: "Камъните падам" - първият химн на чалгата в България, в началото на 90-те. Малко по-късно се появяват и първите записи на изпълнители със съмнителни гласови възможности, но шо го добри физически данни като Глория и Сашка Васева, като по настоящем приличат на свини-майки от село Челопеч. И така положени са основите на т. нар. ретро-чалга обединяваща всички песни (???) на тогавашните 'литературни дейци'.

Лирическите герои и героини от текстовете изживяват своето "обичам те" и отсреца "аз пък - не". Персонажите са изградени по модела на авто-портрета - Тя ни разказва колко хубава и млада е, колко жизненост, енергичност и виталност се крие у нея и всичко това остава неоценено от коравосърдения Той. Това противопоставяне на добри и зли портрети (при това всичките некадърни) първенства в песенното творчество от периода 1990 - 1994 година. Настъпва пошъл и безплоден период за художествените дейци от бранша. Следващите 2 години се оказват много трудни за цялото вече "pop-folk общество".

Скоро след това (1996) гореспоменатата пасмина се събужда от летаргичен сън. Появяват се "поетеси" като Цветелини, Екстра Нини и всякакви други детелини... Реакцията и поведението на звуко - конеумиращата част от народа е противоречива... Въпрос на време е пазарът да бъде залят с "висококачествена" продукция. Българинът, понеже винаги си е бил ценител, се захласва по поредната серия литературни търсения. В този период, вече почти утвърдената като музика и текст младо изкуство се занимава с вечната проблем - несподелената или неизживяната любов. Детайлно индивидуализирани героите пеят "камбаните звънят, а теб те няма". Една от многобройните художествени цели на поетите съвременици е да подчертаят женската хубост, чар и магнетизъм в "Радка - пиратка" и мъжката господственост, доминантност, сила и власт в "Тигре, тигре". Този молеж в изкуството е известен още като турбо-периода.

Следва мъглив преход към по-висока форма на изява. Литературните умения на множеството нереализирани естрадни текстописци се насочват към този вид изкуство. Още първите им опити ни доставят естетическа наслада. Още тогава като потенциални хитове се очертават "Едно ферари с цвят червен" и революционо настроената "Нека ме боли" предшествана от "Тайсън кючек"... Следва ново по-масово поколение таланти - Кали, С.Маринова Румяна д.й.н.* Румяна, а през 1999 г. модерни са Руслан, Годжи, Конгло, и Ветерана Орхан Мурад. Появяват се нови форми на изява - дуетите. Такива успешни колаборации от тип унисекс правят Аия и Конгло, Деси и Тони Стораро, Слави и Нина Николина, Руслан и Аия и т.н.

Горепосоченият период завладява аудиторията с изразността на езика. Най-изявен в тази област се оказва Радо Шишарката, който в почти всяка от песните си на това във семантичните полета на духовността с еротични занчения. В една от неговите песни той доказва ключовата фраза на Вазовия Левски "Манастирът тесен за моята душа е". Манастирът е тесен не само за душите, но и за телата на заключените монахини.

Философската нагласа на лирическия "аз" от текста е поразително хуманна: той е загрижен за сексуалната кондигция на сестрите в светата убител. Така или иначе, той е облостен да поправи явната физиологична несправедливост в доното Господне. Светската и половата всеотдайност в Радовия поетичен двойник го възигат до пророчественик на класическите персонажи от "Декамерон" и "Кентъръшки разкази".

Ками - Руслан (Onume за пеене) текстове ...

Ликувай, народе! Ти вече не си 'неразумен юрод', а вместо това си израстнал до "огън момиче" и "баровец". Ти вече не си ония закостенял социалистически модел който дори Бийтълс не търпеше. Даде ти се свобода. Помете ти се пътя, а ти какво направи? Пак го озвети в небесен цвят.

Вярно е, че ти изва отвътре... Все пак щом ти харесва...

... Било банално да се пише за него ...

(История)

... Всичко започва през края на 1989 и началото на 1990 година. Малко след ноемврийските събития. В главата на дотогава световно неизвестния. Петър Корумбашев се ражда идеята за студентско предаване. За кратко време той успява да събере няколко представители на будната българска студентска младеж в лицето на Васил Василев, Стефан Рядков, Август Попов, Камен Воденичаров, Владислав Карамфилов и Станислав Трифонов. Концепцията е ясна - Ку-ку предаване без елементи на разсъждение.

Успехът не закъснява, но се пръква прословутия "Козлодуйски брой" (1994г). Екипът е принуден да спре работа за неопределено време ...

След 2-годишна пауза старите муцини се събират в "Каналето". Новац тук са Тончо Токмакчиев и Мартина Вачкова. Този нов вариант на Ку-ку е с нов елемент - разсъждение. В минутките на водещите се нишат проблеми с общо национално и политическо значение. Скоро младите водещи Слави Трифонов и Камен Воденичаров заедно с идеолога на групата Любен Дилов се превръщат в глас на народа. В началото на 1997 първият забрани левия завой. Камен пък построи в своята минутка грамади от малки камъчета - символ на народно неодобрение към Виденовото управление. Скоро след това настъпва скандал между двете лица на "Каналето". Следва пауза от няколко месеца. Тук магистралата "Каналето" съвръща и се разклонява на две шосета. Първото - първокласно - Слави Трифонов и неговото намекващо скандала предаване "Хъшове". И другото не толкова първокласно, заради вече зеещата дунка - "Каналето", във варианта му, който от време гледаме по Канала, в случай, че няма други интересни по кабела. Дали скандала между двамата е наистина за пари или концептуалните им виждания и идеи са били различни? А може би Камен е бил обиден на Слави, че забрани левия завой...

От фактическата раздяла на "двамата големи" спечели само Високия плещивец, докато Камен попадна в ситуация и подобна на този на Хаджи Димитър - след нанесения му от Слави удар, малко останали от рънния екип на "Каналето" (Мартина, Тончо и Жоро Торнев) му близеха дълбоките ранци дълго време след това. И именно когато нещата покрай конфликта се поутложиха Трифонов заяви най-откровено в публично пространство, че затопляне в отношенията с Камен, за което всички напоследък говорят, не е имало поради липса на застудяване...

Какво е Слави Трифоновщната и защо тя има почва у нас?

Помоему цялото това явление в българския обществен живот (доколкото има такъв), може да се обясни просто. Да вземем един орех, например. Нека го строшим. Ако ядката става за ядене, то ние непременно ще го консумираме. Но ако вътрешното му съдържание е изгнило или мухлясало, това вече е Слави Трифоновщна... Тоест първоначалната теза е, че всичко, което изглежда добре отвън и леко зле отвътре можем да наречем така... По този начин рискувам да обидя много хора, отговарящи на описанието. (sorry!). А тезата ще бъде: тепърва допълвана и допълвана...

Интервю с него(вампир).

Обикновено всичките са скучни, тъй като не казват нищо. Получава се така поради една причина - всичко протича по сценарий. За него няма неудобни въпроси. Защото той знае предварително какви са. А ако случайно не поучи преди интервюто просто отказва поканата. Импровизацията от страна на водещия също са забранени. А иначе всички му се възхищват колко добре умеет да се владее и да направлява чуждите предавания, в такава посока в която на него му харесва. При наличието на 9 броя сценаристи зад мята гръб, аз също бих се забавлявал по този начин.

Гласът на народа?

В известен смисъл твърдението е вярно. Съществува нагласа, че Трифонов е няколко милионен събирамелен образ, който говори от името на всички. Грешка. В този контекст той може би е лицето на народното общество, а сценаристите се явяват гласът народен. Лицето Станислав застава на страната на онепрвданите (когато обаче това ще му донесе повече аудитория и ще покачи пийпълметрията на шоуто му). Пресъ камерите на btv той винаги ще казва това, което едва ли не безпризорният народ иска да каже. Защото това значи рейтинг. А пред камерите на НТВ ще каже, че е гласувал за Костов и го уважава, защото това наистина го мисли. Тук отново става дума за сценарий макар и не толкова прецизен... Защото противоречи на всякакво подлизурство и гъзо-таковане, от една страна да бълваш циничен, гори гаден, черен хumor, а от друго място едва ли не да му се извиняваш, като напъртваш на това какво уважение и ресpekt се крие в теб към него. Ама това уважение и ресpekt наистина са скрити. Доста дълбоко и то... Още пък по-малко противоречи на всякаква съседска колегиалност да бълваш помии по адрес на комицията ти по къща в "Драгалевци". Никога не знаеш кога ще ти съврши брашното...

Всичко, което Трифонов като будната съвест на народа е да обвинява и натиква. Като интересното е, че към обвиненията и разобличенията вместо доказателства прилага цинични примери. Но нали така е модерно сега (Още по сериозен пример е Мартин Карбовски). Но на него простотията му изва от вътре и той не го крие. Трудно ли му е, какво ли? Но на Слави Трифонов целия той интелигентен тон и стил на неговите сценаристи въобще не му отива. Но благодарение на тях, екрана, на който тече текеста и

тъпоумните забележки на Милчев - Годжи, го поставят на място, малко по-нико от това, което Всъщност му принадлежи по закона за малоинтелектуалната собственост на собственика ѝ. Място, което Всъщност не му принадлежи...

Слави Трифоновщината в крайна сметка освен изгнил орех от една страна, циничност, породена в някакъв (уж) добре премислен сценарий, се оказва и малко актьорство. Няколко години той отлично играеше ролята на трибуна на народа...

Политиката... Вече е късно за нея. За сега тя не е неговото поприще, а само място за реализация. Все пак едва ли има някъде по света човек с гола глава и обици, който пее "Забрави за правилата" да е отишъл там където те се правят.

btv: Храмът на Слави Трифоновщината място, където може би тепърва ще се събъдват неговите мечти. Нещо от рода на :

Ако някога се събуднат моите мечти
Ще стане много весело, вярвай ми ти
Всички ще ходиме по къси ръкави
И ще подаряваме гребени на Слави

Музиката, която прави той не я прави той. Някак не звучат правдоподобно и издържано понятията "Чалга" и "Етно-рок" използвани за стила на Ку-ку бенг. Те не звучат като рокаджийски, нито Кондъовски...

Личен живот. На този етап не ме вълнува. Като чувам него също...

Представа. Доминантният му характер му позволява без много приказки да показва кой е шефът. Само огромните пари, които плешикото печели задържат Ку-ку бенг и сценаристите при него. А парите едва ли скоро ще секнат, имайки в предвид и бизнесменския му манталитет и способността му да усеща пулса на времето (музиката).

Абсурдини твърдения за Сл.Тр. :

- Той е българския Джей Лено
- Не е деспотичен
- Денонощно можем да го гледаме на www.top.bg
- ...Че изобщо можем да го гледаме денонощно
- Трифонов е интелигентен
- Началната музика на шоуто е композиция на Ку-ку бенг (За справка чуй "Hard to say I'm sorry" на Chicago)
- Се познава лично с всичките си гости
- Е чалгаджия;
- Не е професионалист
 - Е чаровен
 - Не е суетен
 - Не се кара с Камен Воденичаров

-=Грешка=-

Към един учен образован и възпитан човек можем да се обърнем и с думите:
абисинец, абorigen, бурма, балък, въздух, улав,
сардела, ръбач, жмоцъло,
психар, тъпанар, перде, шаран, смотаняк,
танешник, тиква, мъгла, дебил, каскет, гургумей,
ментя, чвор, свирчо, мамут, намегач, коч, овца,
памка, тежкар, сувър, неандерталец,
кънчо, лайно, мухъл, въдъбнат, катър,
изтребител, дрисел, изтупан, райбер, чесън,
поничка, фасул, манаар, зеле, охлюв, прошняк,
мърхолак, кломук, загубеняк, кухар, заспа, каяк,
жоглюв, мазол, гъон,шибан, сопол, задърствен,
въздухар, пор, гзифт, гипс, бурсук, плойче, цивка,
мунчо, бичме, дремлога, скапаняк, каруцар,

гъотферен, селинджър, ампер, лъхман, катил,
черепче, фога, тапир, питон, зеленгур, горски,
организъм, глабанак, бичкия, шушляк, тухла,
задърственяк, канут, глист, фукндр, меринек,
рапон, мърша, неспасял, зубър, кестен, трепач,
круша, дърво, малоумник, кретен, дебил, хамал,
брзенмент, сухар, гъбар, тапор, ошкар, змиар,
топор, тапет, калмак, грозен, таратор, плосък,
степцан, геврек, мушмул, преъзем,
снобар...

И т.н. и т.н. И тем подобни.

Една грижа, която, никога няма да проявим ако искаме да се обърнем към някого,
за да му кажем, че е идиот.

= Жоро =

Похвално слово за българската младеж

Човек е хубаво нещо, стига да е човек. Всички вие, младежи български, които общувате страната си и мислите с главите си! О, вие, чеда божии, които наслаждавате тази земя?!
ПОГЛЕДНЕТЕ В СЪРЦАТА СИ и разберете как бавно затъвате в плаващите пъсъци на собствената си мисъл, но нежелаещи да промените ръка към себе си или другите, поради глупавата си затвореност или себичността си, водени от вашия горд и велик егоизъм, прокламиращ всичко друго, но не и добро за света и за самите вас. Вие бавно, но славно преставате да бъдете хора, будни и истински хора. Продължавайки така, вие ще станете (ако вече не сте) едни четирикраки добичета с капаци на очите и студени сърца, кълвачищата на посредствеността и пиещи водата на мръсния ни свят, който

Всеки ден все повече и повече ни погребва под измамното си було, смеещи се злорадо с изкривената си усмивка на своите верни и слепи роби? Вие младежи. ВИЕ, МОИ МАЛКИ И НЕЖНИ ИДИОТЧЕТА, които така ме наставявате, когато ви гледам как се задушавате в своето небежество, неспособен да ви помогна, и бълскайки се безнадежно в бронята, която сте си изградили. Но хвала на вас и на вашето могъщество, защото вие сте се усъвършенствали, вие просто сте прекрасни с вашето усърдие, но макар и насочено в най-грешната посока, която можете да изберете, мили мои будни младежи. Моляви, измийте нежните си сладки очички и прогледнете. Вижте истината в очите. Бее, казва една Това? и всички тръгват след нея. Отървете се от тази своя стадност. Истината боли жестоко, но ако

на 10 стр >>>

Униформи? Защо пък не?

Наскоро публикувано проучване в пловдивски вестник изненадващо показва, че освен доста родители, и техните деца са за връщане на униформите в училище. За съжаление колегите не посочват причини за тяхното желание, затова се опитах сам да открия плюсовете и минусите на идеята. На пръв поглед плюсове няма. Но все пак униформите са проява на гордост, че сме част от дадено училище (доколкото можем да се гордеем). Най-често срещаните доводи срещу тях са, че ни уединяват, грозни са, отнемат ни правото да изглеждаме така, както искаме, стягат ни или пък са много широки и въобще да не сме в казарма, че да носим униформи? Тези проблеми обаче могат лесно да се разрешат до един. Нужно е само да се даде по-голяма свобода на действие. Например дрехите да са задължително светлосини, но такива неща като деколте, дължина на полата/панталона и на кое точно видно място да пише ЕГ "Пловдив" да си ги избира ученикът/ученичката. Пък и я ми кажете, с какво друго бихте си сложили новите шалчета и вратовръзки, когато, разбира се, пристигнат? Всъщност не е зле те и униформите да са от еднакъв плат и цвят, за да има поне материал за кръпки. Макар че до кръпки ще се стигне само ако ги носим всеки ден. Все пак основният недостатък на униформите си остава цената. Една не много хубава (а и не искам такива) би излязла към 15 лв.=20 джоба с шиншел или в каквото там го смятате. Не виждам друг изход. освен училищното ръководство да намери начин да покрие разходите (така да, от нас- идеите, от тях- изпълнението). Тогава бих обличал униформата безропотно- ще можем да си поръчаме якета за зимата или джапанки за лятото, гордо красени от училищната емблема.

...Емо:...

Как едно училище посреща празника на своя директор The Show Must Go On

Световният ден на влюбените бе превърнат и в личен празник на директора на Езикова Гимназия „Пловдив“, Валентин Караминев. Купонът се развихри в добре запазената пролъжка с натрапчивия аромат на сочни мазни пълни с извара вместо със сирене банички столова. Тържеството започна с една прочувствена Валентинка адресирана до директора от анонимен ученик. От този ферман на любовта лъжащо чувство на преклонение и безгранична признателност към „нашата опора“. Дълбоко разчустван „шефът“ подари на всички гвойки от гимназията по един свободен ден. Вмигом започнаха да се съчиняват истински или симулативни декларации за необяснима взаимна привързаност. Всички които мечтаеха да прекарат един ден с „любимия си човек“, бяха зачетени. Като израз на добра воля и желание гимназистите да не преминат във вечерна форма на обучение беше раздадено огромно количество презервативи. Група ентузиасти заслужиха падаръка от обичния си мустакат тълководец като впечатлиха публиката с кратко представление. На импровизиран дансинг се развихриха луди танци. Сред влюбените купонджийски гвойки правеше впечатление тази на директора и негова дъръзка поклонничка. На въпрос на нашия репортер:

„Как се чувства ученичка в обятията на своя директор?“, тя отговори така: „Май нещо не се получи със стъпките – явно се стесняваше да танцува с мен.“ Учителите по свой начин зачетоха любовния празник като проведоха поредния си училищен съвет по повод невероятните резултати от първия учебен срок. За съжаление както е казал поета всяко чудо за три дни. Вихреният празник приключи лелките в стола отново погнаха училищните кучета знайни и незнайни кравари краварки и свинепаси изведоха добитъка на наша по равното училищно поле автобусни шофьор-изпитатели и билетооткъсвачи въздушниха тежко морно. Училището започва отново. Купонът продължава...!

анонимно...

Делта те би приело всяка ваша творба ... deltate@abv.bg
- пишете , пращайте...

Денят: 8 Март

Събитието: Концерт на група Стейн в рок-клуб (???) Silver

Поводът: отказът на Р.Л.Р. поради заболяване на Димо

Резултатът: Разочарованите от отсъствието на Р.Л.Р. не бяха разочаровани ...

Музиката: разнообразна - от Led Zeppelin до Limp Bizkit звучаща по съвременен начин

Стейн доказаха, че са новатори в това, което правят. Предизвикаха реакции, които дори Сигнал и Б.Т.Р. не успяха.

Равносметка: Ако не сте слушали Стейн си купете албума или го вземете от някой и сами решете кога са по-добри.

Публиката: Още!! Още!!!!

15 минутното интервю се поудължи с около 20 от същите време в единици

Резултатът: Удоволствието от контакта с Гепи и тракащи зъби ...

Гепи - Стейн

Първо поздравления за перфектното представяне. Пловдивската публика ви прие госта добре. Да започнем с някаква крамка история на групата

Зашо да занимаваме хората с скучни неща?

Преди да издадете албума не се знаеше много за вас

Официално групата е под името Стейн от 8 години

А как успява една млада група? тогава преди 8 години?

Ну как. Не успява - С много труд. Много изяви в така наречените клубове...

Зашо така наречени?

Зашото в България все още няма истински клубове, а има кръчми. Хората в България не знаят какво означава "клуб". Клуб е мястото където групата свири. Там тя е номер 1. Не бара, не столчетата...

В Пловдив има добри групи, но за жалост те не са познати в София и в провинцията. Докато софийските се разглеждат на добър успех в Пловдив.

Това е нещо съвсем естествено и нормално. Зашото колкото и да е тъжно, колкото и да е за отричане, зашото аз също съм от провинцията. В София се ражда истинската музика. Зашото информацията и средата създават самите музиканти. Пловдивчани са госта назад с материала, но не искам да ги обиждам с това... в развитието си като музиканти те са още на Пърпъл, Рейнбоу, Уйтней и нищо повече. Един музикант, за да се развива като такъв трябва да има среда, в която да живее. Аз ги разбирам и не ги упреквам. Тяхната среда просто е такава. При тях няма конкуренция. Те са на едно ниво на развитие. Няма нещо, което да ги бута напред... Затова искам преди 8 години направихме тая крачка и отидохме в София.

Какво е чалгата?

Не разбирам защо хората скочат срещу тия стил музика. Това си е естествената музика в България. Това е нещо, което си го е имало, си го има и ще го има. Всеки един народ си я има тая музика. При нас е малко изродено... Това не е болка. Болката е друга. Не се развиват другите стилове в музиката. Те продължават да бъдат спирани и да бъдат търкани. Хората от които зависи израстването на групите продължават съвсем тенденциозно да ги препътват, въпреки че не биха могли да ги спрат... Но миналата година беше много плодотворна за българската музика. Всяка една група която се опитваше да прави модерна музика издава албум. Те започват и никой не може да ги спре. Когато тая музика заеме своеето достойно място тогава изобщо няма да говорим за чалга...

Следите ли всичко което се говори и пише за вас?

Да, следихме го. Но трябва да ти кажа, че това е едно от малкото интервюта, които сме дали в рамките на половин година... Ние отказахме всякакви интервюта на всякакъде.

Зашо?

Зашото просто хората, които пишат за нас, естествено не всички, преинчават думите и правят така да звучат нещата, че аз лично се срамувам, когато прочета нещо за себе си,

Преинчаването ли е причината да обявите сух режим на интервюата?

По скоро не то, а всъщност нека фършината на хората, които не трябва да се занимават с тази прекрасна професия...

Напоследък се появили много музикални предавания, които претендират за някаква аудитория, за определено, обикновено високо, качество на информация, а всъщност са балон, който лесно може да бъде спукан...

Така или иначе трябва да има такива предавания, зашото те оставяват. Те се учат и трябва да се учат. Дори предавания, които ще се появят след време, трябва да се учат благодарение на това което е било преди тях. В музиката е същото.

Б.Т.Р. пъха в Лондон. Дали Стейн имат подобни стремежи?

Какво означава Б.Т.Р. пъха в Лондон? Аз мога още утре да отида в Лондон ако има кой да ми плати. Няма проблем по ще го направя ако още малко в тая държава всичко продължи в същата посока.

Кога една българска група ще напълни цял стадион като Metallica преди две години?

Когато има бизнес в тая държава, това означава когато се появят всички звена необходими да има - добри продуцентски къщи, добри менеджърски екипи добри дизайнери, добри журналисти, добри предавания. Тогава ще се появят групите, които ще пълнят стадиони.

Имат ли изгода продуцентските къщи в България да произвеждат звезди, при положение че те пък се превръщат в институции, борещи се за всяка към вид независимост?

Как може някой да каже , че един продуцент няма ползата да създаде една звезда като той ще печели 5 пъти повече? Всичко опира до пари . За сега тук всичко е добро за времето си .

Стейн е хубаво име но защо "петно " и "леке"?

Защото сме едно цветно петно в българската музика.

Не Ви ли е страх , че асоциацията с леке е малко опака ?

Не , защо ? Ние сме лекето на бялата блузка. Ние сме ръждата по никелираното Мазерати.

(смях)... и дъвката залепнала за обувката ,али? А защо не пунтирате никой ?

(въздишка)

Ако питаш някои други хора ще кажат че приличаме на U2 , depeche mode , че "нощта " било много умело преработено парче на depeche mode .

Как се спроявяте с зависимата тогава? Не давате интервюта , не четете вестници , не гледате телевизия . не слушате радио, или ...?

Много малко хора ни забиждат. Нямам проблеми засега. Може би защото излагдам страшно и зависимите не смеят да ми го покажат... още...

Тогава развитието на Стейн безоблачно небе ли е?

Напротив , точно обратното . Ние сме точно лекето което разни човека. Той не иска да го има. Ние сме трън в очите на много хора. На тези ,които спъват нещата в България.

Кой спъва нещата в България?

Кой ги спъва? Искаш да бъда конкретен?

Да. Ами БНР,БНТ, тези формирания от рода на Фамилия Тоника, Егума, с тези бесплатни площадни концерти... Те тласкат всичко в безмисленя посока...

А каузите "накъде вървим, накъде отиваме?", "не на прогата" безмислен ли са?

(въздишка) Какво значи "не на прогата"? По-скоро трябва да научим младите какво е прога, какво е ганджа, кока, хероин... Наско бил написал парче тип "не на прогата" и пет човека се били отказали... Това са пълни глупости. Човек ще се откаже от прогата ако има достатъчно мотивация да го направи.

Значи ли това че няма да участвате на благотворителни концерти ?

По никакъв начин и на такива от този род .

Пог каквото и да е етуга?

Не , не пог каквото и да е .

Всеки случай не и в " да закърпим озоновия слой ?"

Естествено . Бих участвал в "не на спин " защото секса е общуване . Това не е като прогата и другите простотии.

В Пловдив са извали Сигнал, Б.Т.Р. и други , но е нямало такава еуфория около самата група...

Мога само да се радвам че има такъв ефект извънешно ни.

Нещо около фенките?

Аз съм малко страшен и фенките малко не смеят да ме заговарят...

А фенове?

(смях) Те също. Но винаги ми е допадало да си говоря с хора , на които им харесва това което правя.

Музикалната общественост в България, доколкото я има Ви определя като агресивна група , коренно различна от П.И.Ф., Д-2 ... Дълбоките Ви текстове бягат от мечтите . Откъде изва цялата тая агресия?

Всеки в себе си носи агресия , при нас е в малко повече. Също разочароването от мястото в което живеем е може би нещото което ни кара да пишем такива текстове и да правим таква музика.

Трудни сте за възприемане като текст и музика , а трудни хора ли сте?

Да разбира се , трудни сме във всичко . Трудни сме в взимане на решения, трудни сме в правене на музика , в писане на текстове , трудни в даване на интервюта , трудни в разбиране на това ,което ни заобикаля. Общо зето сме доста затворени хора.

Станахме много сериозни. Разкажи ни за бъдещите Ви планове с марка Стейн.

Скоро трябва да издадем "Дим ", може би ще го заснемем. Ще заснемем и клип към песента включена в саундтрека на "Пансион за кучета" , ще направим клип за "сухи цветя " и още един последен клип към албума , но не сме решили дали ще е за "Края на кръга " или за "Сливане". Следва албум . Надявам се до края на годината. Може би нещата ще възвръщат малко повече , може би ще са малко по отвежни.

С една дума не на комерсиализма?

Абсолютно.

А това формула ли е за успех?

Аз твърдо вярвам в това , че ако съм искрен с хората , и те ще бъдат искрени с мен.

Какво ще пожелаеш на експона ни?

Да станеме добри журналисти.

А на цяло - аудиторията, за която се трудим така усърдно в 4 сумринта?

Пожелавам им да са по весели , да не ги събият обикновените проблеми и да гледат напред.

А нещо, което искаш да ни попиташи?

Не Ви ли писна да гледате едни и същи стари мутири на по 50 и 60 години. Няма ли да видиште глас срещу това, че, когато завършите нещо ще започнете да работите, съвтуално, някъде и ще получавате по 100 - 150 лв. Бъдете несъгласни с това.

<<<Жоро и Катя>>

ЖИВОТЪТ БЕЗ(С)ПОРНО НЕ Е ПОРНО

Дълбока въздишка и гръмовен глас с нежна нотка изпъльва въздуха - ?Вярно, че си падам малко сасист и се поолях в игрите си, но онези долу съвсем се забравиха и направо ми разказаха играта.? Небето се затворило и там долу всичко продължило по старому. Но нали онзи горе е от наше село и си е гаден по произход, решил да поразбърка нечий и без това празен мозък; така се родил закоњът ?Анти порно?. 21-ви век - модерно, бързо развиващо се, либерално и свободно общество. Хип- хип- ура. Не, хип-хип- тъга, читателю. Ти живееш, по-скоро вегетираш точно в обратното измерение. Биваш свидетел на нещо си, в някого, не знам какво си, не знам къде си, ноeto изобщо не може да претендира за името ?общество?. Разврътане, размазване, разпадане, разбиване, разчуяване и топално раздробявяне на ценостите, ако изобщо някога ги е имало в тази действителност. Неразбирането на самите нас стана част от вегетацията ни. А после обвиняваме господ за разрухата. Не, бог е невинен, а ние сами сме си замворили очите за всичко и най-вече за думичките, започващи съсекс . ?Замъгляването? е по-пълно от всяко. Парите на обществената нравственост се издигат от блатото на антисексуалността и после вдигаме рамене пред статистиката за убийства, изнасилвания и аборт. И какво получаваме - закони, приеми с благородният да възпират и възпитават, но само допринасящи за главоломното пропадане на самите нас. Не, те няма да ни помогнат, а само изкривяват човешкото съзнание като го правят една гротеска от глупост и невежество. Противоречието с общоприетото донесе само объркване, но както би казал един войник - ?Само си изхабих патроните и пак загубих войната.? Но война срещу какво? Срещу невидимия свят на порнографията, който примамва в своята тъмна стаичка и промива мозъците на българина. Евала на БТВ, че обрна внимание и спряха разпространението на германски порно сайт, но дали това беше обществено съзнание? или борба за престиж - никой не знае. Но това беше само kanka в океана от сексуални проблеми. Всички знаем, че всеки гледа или прави каквото си иска и никой не може да го спре, освен самия той или властите. Но макар да не е истинска зима, те отдавна са заспали своя зимен сън. Па, май само насън ние, вие и може би те ще видим решението на тези обществени недоразумения. Всяко общество създава представи и норми, отговарящо на неговата икономическа структура и носещи отпечатъка на културни и исторически условия. А къде сме ние - май все още в първобитния слой, където мъжът удря жената, влечейки я след това до своята пещера. Само неандерталци или пълни ид充沛 могат да наложат експертна комисия, която да определи дали скандалната постановка ? Монолози за Вагината? е противоречеща на общоприетата еротика. Смях и глъгокания в залата. Как можеш да определиш общоприетата еротика и да я наложиш на другите, когато такова нещо въщност не съществува? Обратен ефект, ефект обратен - нормален или обратен, вече никой не знае какъв е, кой е, той или тя е. Ние сме. Ние сме тези опитни зайчета или малки бели мишки с розови нослета, пуснати в един безкраен лабиринт -

лабиринта на общоприетата нравственост, която трябва да ни тренира. Но за какво? За нищо, драги читателю, просто защото ти си лишен от собственото си право на избор за това какъв да бъдеш. Никой не може да ти каже бъди такъв и такъв - това решаваш ти. Изходът ли, изходът е толкова ясен, но по време на сън как да го видиш - няма начин. Ще кажете за какво ни е сексуално възпитание, ние всичко си знаем. Мислите ли, че знаете и знаете ли защо? Противниците ще възкликнат - та ние така ги подтикваме да правят секс! Никой не може да те подтикне, ако ти сам не решиш да го правиш, читателю. Усвоявянето на обществените норми не се постига чрез положителни и отрицателни санкции, а с обяснения. Обяснения и разяснения, а не поучения. Събудете се, драги, и вижте ако трябва и невидимото. А за теб, който/която имаше търпението да прочетеш тези мисли, оставям да избереш дали сам/а да направляваш своята сексуалност и желания, стига те да не пречат на другите. Уважайте и ще бъдете уважавани.

С уважение,
Доктора

делтаме....

Делта Теса :

[Hacko - Ведущ културната хроника>>](#)

[Богдан \(Доктора\) - Сексология и розови страници >>](#)

[Ива - Проблемите на вчера днес и утре; Репортер >>](#)

[Катя - Репортер; Връзки с обществеността>>](#)

[Емо - Хумор , сатира и забава>>](#)

[Petza - Оформление и тем подобни>>](#)

[Галин - Каквото остава>>](#)

[Жоро - Отговорен материалист>>](#)

мук може да бъде : Ката реклами...

- Здравей. Познаваме се от много време но не съм и предполагал че пишеш поезия. Това твоята малка тайна ли беше госега?
- Всъщност пиша от доста отдавна но наистина не съм споделял с никого за книжката която издаох. Тя обхваща стихотворения писани през последните 4 години и обработвани точно преди издаването на стихосбирката.
- Значи за тези 4 години успя да натрупаш достатъчно вяра в себе си за да издадеш стиховете. А трябва ли смелост за да пишеш поезия в дневно време? А пари?
- ... Пари действително трябват. Смелостта обаче е гори по-важна защото в наши дни хората рядко четат поезия и повече се придвижват към хитовете на деня.
- Но все пак смяташ че поезията е път към сърцата на хората, независимо от това как я възприемат...?
- Както казах малко хора четат поезия така че не крия някакви надежди че мога да достигна до сърцата на много хора но ще бъда истински щастлив ако дори един човек разбере това което ме вълнува това което мисля и чувствам.
- И въпреки всичко могат ли думите да променят нещата сега когато са ни толкова необходими действия?
- Искам да променя много неща в света и общо взето това което не ми харесва днес е много повече от това което ми харесва. И действително делата са много по важни от думите но днес обществото често сазва всяка ви инициативи които са насочени срещу неговия псевдоморал срещу общоприетото. Така думите остават единствения начин да изкажеш това което мислиш и да се надяваш че някой някой ден може да го превърне в дело.
- Защо избра точно поезията за да изразиш твоите виждания?
- Това не е нещо което се избира! То си идва от вътрешното.
- А идва ли ти отвътре да пишеш на чужд език?
- Бих писал на всяка ви език. Важно е какво казваме а не как то звучи!
- Ти опитваш ли се да звучиш като някои други поети? С други думи подражаваш ли някому и имаш ли си свой любим поет?
- Никога не съм се опитвал да подражавам на когото и да било. Нямам кумири но имам за цел да подобря още много неща в стила си на писане. Все пак мисля че трябва да издам стихосбирката за да остане след мен и да вървя напред.
- Значи за да вървиш напред за да постигнеш успех трябва да си и самокритичен към работата си?
- Винаги съм бил самокритичен и винаги търся грешката първо в себе си. Но този въпрос винаги ме е учудвал защото „успех“ звучи твърде общо. В края сметка всичко зависи от това към какво се стремиш.
- Тогава ти към какъв успех се стремиш?
- ...За мен успехът е да постигнеш нещо което да остане след теб.
- А каква е основната идея в стихосбирката?
- Всеки вижда нещо различно в нея. За мое учудване някои мои съученици виждат във всяко мое стихотворение „жена...“. В това няма нищо лошо но общата идея в стихосбирката е борбата срещу всичко което ограничава човека срещу всички табути срещу морала и религията. Това трябва да остане.
- Значи тук се крие провокацията в заглавието на стихосбирката „Езическият камък“?
- Да! Исках името да съдържа в себе си идеята за първичното и дивото у човека за всичко онова което не е било опитомено ...
- Но идващото изисква да обуздаем дивото в себе си!
- Напротив то не бива да бъде обуздано! Човек трябва да следва природата си. За мен съществува само един истински закон който трябва да се спазва – не прави нищо което не искаш да правят и на теб! Останалото е позволено
- Това ми напомня сериозно на Кант...?
- Да Кант....
- Ще си позволиш ли да ми кажеш тогава за какво е виновна музата при теб?
- Сам съм си виновен за всичко но и тя е малко виновна за това че ми позволява често да се освобожда от всяка ви излишни задръжки да изкажа това което мисля без да има значение как околните го възприемат.
- Тогава би ли „възпял“, училищния ни живот?
- ...С удоволствие бих но само нежната половина от него!
- Любовта във всъщност присъства в стиховете ти. Ще ни разкриеш ли твоята любовна муз?
- Музата си я разделям на три – конкретното момиче жената въобще и липсата на муз.
- Врастяща градация!?
- Намаляваша! Но конкретните момичета понякога са много. Не обичам да се ограничавам!
- Не е ли ограничаващо това че много от стиховете ти нямам заглавия... Или може би точно обратното?
- Заглавието е нож с две остриета. Ако избера сполучливото заглавие което съдържа в себе си идеята на цялото стихотворение ефектът върху читателя ще бъде несъмнено силен. Но заглавието ограничава защото те кара да възприемаш по определен начин. А всеки трябва да прави точно това по своя начин.
- За финал за да не те ограничавам в настоящето какви са твоите бъдещи планове?
- Определено смятам да продължа да пиша защото стиховете ми носят удоволствие отърсват ме от задръжките и показват на яве скритото и недоизказаното...

<<<Hacko>>>

Чуй ме майко на безкрай
на хаоса на вечната ми кръв.
Елате демони от рая
от ада ангели вестители
и ти най-висша Смърт.
Елате с мене в вигвама на шамана
–
на хълма под трите слънца.
Със чаши пълни над езическия
камък
танцуващте във пламъка студен
и календара изгорете древен –
днес ден е първи – краят на света.
Отец на огъня си майко
мой дух – аз син съм на нощта.

Ще тръгнем утре приори
слънцата стари щом угаснат –
стихия земна гняв небесен –
коне възседнали на Бакхус.
До мен препускай Смърт –
реката ще премине
безшумно като гарван над
пръстта.
А после ще се слеем с мрака
с косача черен в оживялото поле.
Молитва гневна копията шепнат
–
бездължна буря над шумящото
море.

благодарим ти
Павлине, че
напълни сърцата
ни с нежни,топли
Обич и А любов...

от Редакцията

TO LIVE OR NOT TO LIVE

Заслужават ли да живеят
убийците, педофилите, изнасилвачите? Извергите,
които всекидневно пълнят черните хроники на
вестниците и правят по-несигурно и без това не особено
спокойното ни ежедневие. Трябва ли данъкоплатеща да ги
издържа, докато те излежават присъдите си? През
последните няколко месеца избухнаха поредните медиийни
бомби с убийствата на невръстната Деница и 16-
годишната Елеонора. По страниците на вестниците
заявляха мнения на разгневени читатели, които дружно
се обединиха около идеята за връщане на смъртното
наказание. Медиите създадоха масова истерия сред
хората, които послужи като катализатор за стягането
обществено недоволство. Дори някои партии бързо се
ориентираха в създадалата се ситуация и се опитаха да
извлечат дивиденти от нея, като ВМРО, които предложиха
проектозакон, свързан със смъртното наказание. А какво
всъщност представлява то?... Не е ли пак
престъпление, само че изваршено от обществото, а не от
отделен индивид? И в двата случая се касае за отнемане
на човешки живот. Живот, които е свещенно и изконно
право на всеки...

Може би хората реагират толкова бурно и агресивно
заради желанието си да намерят начин да отвърнат на
причинените страдания. Искат извършителя да изпита
еквивалентна болка като "национализм" начин за
това е екзекуцията. Но така наказанието не изпълнява
основната си функция, които е възпитателна, а се пребръща
във възмездие. Както в миналото, когато престъпниците
са били бесени и обезглавявани публично под
одобрителните викове на разгневената тълпа, които
след екзекуцията се е разпръскала, доволна, че
справедливостта е възпроизвеждала. Всъщност не
чувството за справедливост е водещо тук, а жаждата за
мъст. "Да, но смъртното наказание ще послужи за
наказание, ще стресне потенциалните извършители на
тежки престъпления и така тези престъпления ще бъдат
ограничени!" - ще кажат привържениците на идеята. И тук
на помощ изва статистиката. Тя сочи, че няма тенденция
за намаляване на жестоките престъпления. Вследствие
на прилагане на това наказание. Пример за това е
Британия, където средният брой на убийствата за година
почти не се е променил през последния половин век, въпреки
смъртното наказание. Ето че то не е ефективна
"спирачка". В съдебната система винаги съществува риск
от грешки и осъждане на невинни хора. А смъртното
наказание е непоправимо. Веднъж допусната, грешката не
може да се оправи. А гори една грешка от независимо

колко хиляди случаи е твърде много за едно цивилизирано
общество.

В крайна сметка нека се върнем към първопричината,
която подтикна хората да искат връщането на
смъртното наказание. Високата престъпност. А тя едва
ли е следствие от липсата на това наказание. По-скоро
причината би трябвало да се търси в несмазания механизъм
на нашата съдебна система, които отдавна скърца. Но
това е друга тема. /Виж статията на Doc./

я нямаше болката, как щяхме да познаеме радостта? радостта
да бъдете истински хора, хора достойни да се отъждествят!
с това име. Изпитайте истинската тръпка, колкото болезната
и непотребна да ви се струва, а не я подтискайте сърчи ми там
стимуланти, надпреварващи се да ви издигнат в небесата, давайки
ви да докоснете пояс за миг? щастливо? и след това подло да ви
отрежат малките крилца, едва покрити с перущичка и след това
отново и отново да ви пускат един по един в бездънната яма.
на които гордо виси една табелка ?? Добре дошли в стадния
шибан свят, които безплатно ви предлага комплекс по ваш избор
и чудесни изографисани наочници, с които виждате само това,
което ние ви предлагаме и не ве разсейват с други неща. И, разбира
се, специалитетът - малка удобна дупка, в които да се свиете
за вечни времена. Всичко е за сметка на заведението, вие само
елате! Ах, колко прекрасно, възкливате вие, безплатна почерпка,
и се втурвате в илюзорния свят на пошлостта, еднаквостта и
тъпунието. Къде отиде вашата будност, вашата
индуциуалност, да не ги забравихте като малкия Иванчо у дома?
Не, вие просто сте ги захвърлили в някой ъгъл, защото така ви
изнася, Добре, така да бъде. Хвала вам, будни младежи? ха-ха.
Нищо няма да се промени и само похвалното слово ще си остане,
ако и то не бъде захвърлено въгъла при другите ненужни нещи.
Хвала вам, будни български младежи! Хвала вам!

[Doc]